

KLAGANDE

C [redacted] Norge filial Sweden, [redacted]

MOTPART

Skatteverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 2 oktober 2020
i mål nr 5942-5944-19, se bilaga A

SAKEN

Inkomstbeskattning för beskattningsår 2014-2016 samt skattetillägg
m.m.

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten avslår överklagandet och ansökan om ersättning för
kostnader.

YRKANDEN M.M.

C [REDACTED] Norge filial Sweden yrkar att beskattning ska ske i enlighet med inlämnade deklARATIONER. I andra hand yrkas hel befrielse från skattetillägg. Filialen yrkar även ersättning för sina ombudskostnader i förvaltningsrätten och ansöker om ersättning för kostnader i kammarrätten.

Filialen för fram bl.a. följande. Det har funnits affärsmässiga skäl att tillämpa kommissionsmodellen och prissättningen har varit armlängdsmässig. Det styrks av att oberoende parter agerat under likvärdiga agentavtal som interna agenter. Prissättningsmodellen är också mycket vanlig i branschen. Filialen verkar i en bransch som är beroende av prisindex och som påverkas av faktorer som ligger utanför bolagens kontroll. Det bör finnas en presumtion för att branscher där lönsamheten är volatil strävar efter att lämpa över en del av volatiliteten på interna och externa agenter.

Resultaten för beskattningsåren 2014 och 2015 ska bedömas i ett sammanhang med beskattningsåren 2009–2013. Principen om beskattningsårets slutenhet kan enligt praxis frångås i vissa fall. Justeringar under senare år kan därmed läka en felaktig prissättning som har ägt rum under tidigare år. Det beskattningsbara resultatet för beskattningsåren 2009–2015 överstiger vida den av Skatteverket förespråkade ersättningsmodellen. Efter att filialen begärt omprövning för beskattningsåren 2012–2013 har Skatteverket återbetalat skatt för dessa år. Om även beskattningsåren 2009–2011 varit inom omprövningsfristen hade filialen totalt sett fått tillbaka mer skatt än vad den betalat. Den strikta tillämpningen av beskattningsårets slutenhet får därför orimliga effekter som inte kan anses vara förenlig med armlängdsprincipen.

Eftersom det närmast är fråga om underdebiteringar för att kompensera för tidigare års överdebiteringar är det oskäligt att påföra skattetillägg. Filialen har i och med den tysta kvittningen mellan vinstår och förlustår inte undandragit skatt och har inte premierats för de år som ett för högt resultat redovisats.

Skatteverket anser att överklagandet ska avslås.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Inkomstbeskattning

Det är ostridigt att filialen utgör ett fast driftställe i Sverige för det norska bolaget **C**. Frågan är om det klart framgår att det har skett en felaktig resultatallokering till filialen för beskattningsåren 2014 och 2015 och att filialen därmed har redovisat ett för lågt underlag för inkomstskatt.

Kammarrätten anser att det av Skatteverkets utredning klart framgår att filialen har varit en tillhandahållare av tjänster som haft begränsade funktioner och tagit begränsade risker under de aktuella åren. Kammarrätten instämmer därför i förvaltningsrättens bedömning att filialen varit en s.k. ”Limited Risk Service Provider” som borde ha redovisat vinstmarginal i förhållande till kostnaderna. Den allokeringsmetod som tillämpats har inte tagit hänsyn till filialens funktioner och risker. Det redovisade resultatet för beskattningsåren 2014 och 2015 har därför inte varit sådant som ett fristående och oberoende företag hade haft.

Högsta förvaltningsdomstolen har uttalat att det kan finnas anledning att låta ett vidare perspektiv än bara det aktuella beskattningsåret ligga till grund för bedömningen av vad som är ett armlängdsmässigt pris. En förutsättning för det är dock att prissättningssystemet i ett längre perspektiv är fullt

godtagbart ur armlängdssynpunkt (RÅ 1991 ref. 107 och HFD 2019 not. 20). Den allokeringemetod som har använts kan inte anses vara godtagbar ur armlängdssynpunkt i ett längre perspektiv eftersom metoden inte har speglat de risker som filialen tagit. Därmed finns det inte förutsättningar för att frångå principen om beskattningens slutenhets.

Mot den bakgrunden anser kammarrätten att det klart framgår att resultatallokeringen till filialen inte har varit armlängdsmässig och att filialen därför har redovisat ett för lågt resultat. Det har inte kommit fram skäl att frångå Skatteverkets beräkning av filialens resultat för de aktuella beskattningens åren.

Kammarrätten instämmer i förvaltningsrättens bedömning att förutsättningarna för efterbeskattning och skattetillägg är uppfyllda. Det har inte kommit fram skäl att sätta ned skattetilläggen ytterligare. Överklagandet ska därför avslås.

Ersättning för kostnader

Kammarrätten har avslagit filialens överklagande. Målen avser inte en fråga som är av betydelse för rättstillämpningen och det har inte heller kommit fram att det finns synnerliga skäl för ersättning. Överklagandet av förvaltningsrättens avgörande om ersättning för kostnader och ansökan om ersättning för kostnader i kammarrätten ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 3).

kammarrättsråd
ordförande

kammarrättsråd

tt. assessor
referent